

РЕШЕНИЕ

№ 6724

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Камелия Серафимова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8225** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП, [населено място] срещу решение /без номер/ от 08.06.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 4199/2021 г. по описа на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 22 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 562653-F588090/23.02.2021 г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С..

С оспореното НП на [фирма] са наложени „имуществени санкции“ в общ размер на 58 500 лева (или по 500 лв. всяка), за неподадени декларации образец 1 за периода 06.2020 г. за общо 117 бр. лица на основание чл. 355, ал. 1, предложение 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за нарушение на чл. чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО вр. чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. на Министъра на финансите, за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата).

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излага съображения, че изводите на СРС, че

административно наказващият орган не е наложил отделна санкция за всяко отделно нарушение, в нарушение на чл. 18 от ЗАНН. Счита, че не е допуснато съществено нарушение на императивните норми на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и така описаното нарушение в АУАН и НП е пълно, точно и ясно. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който да потвърди наказателното постановление с така определен размер на административното наказание.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт Г., който поддържа жалбата. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът по касационната жалба не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 15.01.2021 г. в счетоводството на [фирма] и в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП [населено място], [улица], е била извършена проверка на [фирма]. Същата е възложена с Резолюция за извършване на проверка № П – 22222520182-О.-001/02.11.2020 г., като е приключила с констатация, че дружеството не е подало данни за осигурителния и облагаемия доход с декларация образец № 1 за месец юни 2020 г. за наети лица по трудови правоотношения, общо 117 броя, в срок до 27.07.2020 г.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение АУАН № F 588090/02.02.2021 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал и посочил, че няма възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че по смисъла на чл. 18 от ЗАНН е следвало да се наложи отделно административно наказание за всяко едно нарушение, поради което е отменил НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на служител на касатора на 22.06.2021 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 02.07.2021 г. /вх. № 21038537/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят.

Настоящият състав на касационната инстанция не може да се съгласи с изложените от СРС мотиви, с които е отменено оспореното НП.

АУАН е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Правилно е констатирано извършването на нарушението въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства.

Настоящият съдебен състав споделя изложеното в касационната жалба твърдение, че в случая не е нарушена разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН по следните съображения.

Доколкото в случая дружеството не е подало 117 броя декларации, се касае за 117 отделни деяния, осъществяващи самостоятелен състав на различни по вид административни нарушения. В случая органът е посочил в АУАН и НП, че наложената санкция в общ размер на 58 500 лв. и представлява сбора от 117 имуществени санкции по 500 лв. всяка, за неподадени декларации обр. 1 за периода 06.2020 г. за общо 117 броя лица. Като е наложил отделни санкции за всяко от подробно посочените 117 броя лица АНО е съобразил изискванията на чл. 18 ЗАНН. Разпоредбите на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредбата установяват ежемесечно задължение за работодателя за подаване на данни в декларация – обр.1 до 25-то число на следващия месец, за който се отнасят данните. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок до извършване на дължимото действие.

Срокът за подаване на декларация – обр. 1 е законоустановен. Правилно административно наказващият орган е посочил срока, до който е следвало да бъдат подадени декларации за общо 117 броя лица подробно индивидуализирани в АУАН и НП (като са посочени имена и ЕГН) – за м.юни 2020 г. и това е 27.07.2020 г. Следователно не е накърнено правото на защита на сочения за нарушител да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение, както правилно е приел Софийския районен съд. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, а именно 28.07.2020 г., деня следващ крайния срок за подаване на декларация образец № 1.

Неизпълнението на това задължение е достатъчно основание за ангажиране на отговорността му по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. Настоящата инстанция счита, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗАНН. В АУАН и в наказателното постановление са посочени нарушените законовите разпоредби. И в АУАН и НП фактическата обстановка е подробно и недвусмислено описана, както и съдържат всички задължителни реквизити, изисквани по закон, за да може съответният акт да породи целените правни последици.

В случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в деянието не е маловажно по смисъла на посочения текст. За този вид формални нарушения, обществената опасност е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на социалната и финансовата ѝ дейност.

По отношение на размера на санкциите доколкото са в предвидения от закона минимален размер същите са правилно определени.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в

закона форма и административно-производствените правила, при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което оспореното решение следва да бъде отменено, като по същество се потвърди и атакуваното наказателно постановление.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 08.06.2021 г., постановено по нахд № 4199/2021 г. по описа на СРС –НО, 22 състав и вместо него постановява друго, с което

ПОТВЪРЖДАВА НП № 562653-F588090/23.02.2021 г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С..

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП, [населено място] на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 160 (сто и шестдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство пред Софийски Районен Съд и пред Административен съд София - град.

Решението е окончателно.